

sig ind under, at Folketinget ordner det til sidst og bliver sorteper.

På samme måde kan venstrefløjen i Folketinget roligt køre derudad for fuldt drøn, for de er klar over, at der er tradition på det her område. Det er altid et skisma, men vi kan ikke se nogen anden løsning end at opfordre varmt til, at man får talt om de her ting, og at man måske får truffet nogle aftaler, der giver nogle gevinster, så man til gengæld gerne vil afgive den mulighed, der er for at sætte bl.a. vores sygehuse i stå.

Jeg skal så derfor meddele, at CD heller ikke kan stemme for det fremsatte forslag til vedtagelse.

Anders Samuelson (RV):

Baggrunden for denne forespørgsel er jo som bekendt Folketingets indgreb i sygeplejerskekonflikten her i sommer. I lyset af dette indgreb kan jeg godt forstå, at man stiller sig selv det spørgsmål, om det i det hele taget bør tillades at strejke på et så væsentligt område, for en konflikt i sundhedssektoren kan jo have vidtrækkende samfundsmæssige konsekvenser og vil berøre mange mennesker.

Som udgangspunkt vil jeg godt understrege kraftigt, at Det Radikale Venstre tager afstand fra, at man bruger strejkevåbenet som et middel. Men er det så i sig selv grund nok til at afskaffe selve strejkeretten for i det tilfælde her visse grupper på arbejdsmarkedet? I Det Radikale Venstre er vi principielt imod generelt at begrænse anvendelsen af strejkeretten for visse lønmodtagergrupper, og det er der flere årsager til.

For det første fordi vi er store tilhængere af det danske aftalesystem, og fordi det efter vores mening vil være at bryde med et af de mest grundlæggende principper i dette system, nemlig retten til at benytte sig af konfliktvåbenet i forbindelse med overenskomstforhandlinger. Og hvad skulle vi egentlig også sætte i stedet for denne ret?

For det andet fordi vi fra Det Radikale Venstres side faktisk ikke ser et reelt behov for at begrænse strejkeretten for disse lønmodtagergrupper. Selv med sommerens indgreb i baghovedet må vi jo nok indrømme, at strejker selv i sundhedssektoren mere hører til undtagelsen end til reglen, og godt for det. Samtidig har vi stor tillid til, at både arbejdsgivere og lønmodtagere på sundhedsområdet i fremtiden vil leve fuldt op til deres ansvar. Det har de vist i tidli-

gere situationer, og vi har ikke grund til at tro, at det skulle være anderledes i eventuelle fremtidige forhandlinger på området.

For det tredje fordi Folketinget jo altid har en mulighed for at gribe ind og standse en konflikt, når det endelig brænder på og samfundsmæssige interesser er truet i forbindelse med en konflikt på et vitalt område, og det er det, som er det helt afgørende for Det Radikale Venstre. Det er en ikke uvæsentlig pointe, for det giver sygeplejersker og andre ansatte i sundhedssektoren samme mulighed for at bruge strejkevåbenet, som andre lønmodtagere har, men også med det klare signal i baghovedet, at i hvert fald Det Radikale Venstre på forhånd klart har sagt, at når der bliver sat vitale interesser på spil, og det må man vurdere fra gang til gang, så forbeholder vi os retten til at gribe ind for at få stoppet konflikten.

Alt i alt er Det Radikale Venstre helt på linje med arbejdsministeren i dette spørgsmål, og jeg skal på den baggrund meddele, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte Kristeligt Folkepartis forslag til en vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg synes, der var to uklarheder i det radikale indlæg.

På den ene side skal man fastholde, at f.eks. sygeplejersker har strejkeret, på den anden side må de ikke strejke, blev der sagt.

Den anden uklarhed efter min mening var: På den ene side skal man fastholde deres mulighed for at strejke, men med garanti for, at der bliver grebet ind. Er det så et strejkevåben? Er det så en kampmulighed, de pågældende grupper overhovedet har? Der blev rent faktisk fra De Radikales side her fra talerstolen udstedt en garanti for et indgreb.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Jeg skal gerne meget kort gentage mine pointer:

Vi vil fra Det Radikale Venstres side fastholde, at det er en del af en arbejdsmarkedskamp, at man potentielt kan gribe til strejkevåbenet. Men vi har på den anden side det synspunkt, at hvis man benytter strejkevåbenet på en sådan måde, at vitale samfundsmæssige interesser bliver sat på spil, så forbeholder vi os til gengæld retten til at gribe ind.

Det er ikke det samme, som at vi udsteder en garanti for, at vi altid vil gribe ind. Det afhæn-